

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brava pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bosna in Hercegovina.

V Budimpešti 14. oktobra.

Vnanja politika, vkupna vojska in uprava Bosne in Hercegovine so glavne stvari, s katerimi se je baviti delegacijama. Zadoja leta vršile so se vse dotične razprave tako v odsekih, kakor v javnih sejah izredno enakomerno; kritiki, tudi dobrohotni kritiki ni bilo niti sledu. S fatalistično udanostjo odobraval so delegatje proračun za proračunom in če je tudi kdo po svojem prepričanju bil nasprotnega mnenja, ni dal temu duška, ampak zakopal svoje pomisleke čim globlje mogoče, samo da bi jih nihče ne zapazil. Letos se je to idilično življenje v delegacijah korenito izpremenilo; razprave so že v odsekih žive in ven in ven zanimive, v javnih sejah pa se bo to še podvojilo. Prouzročil je to izpremembo mladočeski delegat Eim, izredno sposoben parlamentarec, ki dela ministrom, vajenim zgolj hvale in priznanja, obilo preglavice s svojimi ostrimi in do jedra segajočimi vprašanji. Prvič se je oglasil Eim pri razpravi o proračunu ministerstva vnanjih reči in s svojo odkritosrčnostjo razburil živce diplomatov in njih prilipkom. Odkar je sklenjena trojna zveza, je ni še nihče odklonil tako rezko in brezpogojno, kakor zastopnik naroda češkega, in prijatelji te zveze, hoteč paralizovati senačno izjavo, ki je obudila pozornost vseh političskih krogov evropskih, si niso vedeli pomagati drugače, kakor da so rekli: razven jednega dela naroda češkega so vsi prebivalci Avstro-Ogerske za trojno zvezo. Da je to le slepilo, samo fikcija, tega pač ni treba nikomur posebe dokazati.

Prav tako neugodno, kakor kritika vnanje politike, dirnal je vladne kroge Eimov govor o upravi Bosne in Hercegovine. Vlada je, časih tudi s pomočjo obilno založenega dispozičijskega zaklada, skrbela doslej za to, da so se ne samo v monarhiji, ampak tudi v drugih državah, razširjale kar mogoče laskave sodbe o razmerah v okupiranih deželah in kdor se ni mogel na lastne oči prepričati, ali pa iz neodvisnih virov poučiti o faktičnih odnošajih tam

za Savo, verjel je naposled vse, kar se mu je dokazovalo in pripovedovalo. Tudi te bajne nazore razpršil je delegat Eim s svojo kritiko bosanskih razmer. Avstrija zasedla je Bosno in Hercegovino le začasno, a morala si ju je osvojiti z orožjem v roki, kar je prouzročilo ogromnih stroškov. Navzlic temu še vedno ni končno dognano pravno razmerje mej našo državo in tema dvema deželama, v katerih so se investirali že milijoni in milijoni, kateri prouzročata leto za leto novih in velikih stroškov. Svoječasni odpor proti okupaciji se je večinoma že polegel in letos postavil se je na to zapuščeno stališče jedini delegat Eim. Toda ta okoliščina ni toliko važnosti za splošni položaj, kakor ostali del Eimovega govora, v katerem je dokazal, da je uprava v deželi takšna, da ni mogla pridobiti prebivalstva zase in za monarhijo, kar bi moglo lahko prouzročiti mejnarodnih komplikacij. Glavne pritožbe, izrečene od Eima so te-le: Avstrija nima v prebivalstvu Bosne in Hercegovine nikakih prijateljev in si jih tudi ni umela pridobiti. Mohamedancev sploh ni moči sprijazniti z novimi razmerami, ker oni nimajo več izključne prevlade v rokah; Srbov ni pridobiti, ker ne morejo niti po svojem čustvu niti po svojih političnih aspiracijah odobriti novega stanja. Hrvati, katere je bilo najlaglje pridobiti, pa tudi niso zadovoljni, ne samo ker jim Avstrija ni izpolnila golenih nadéj, ampak tudi za to, ker si je odtujila zelo uplivne, zaslužne in ugledne Frančiškane. Res, da je Avstrija za Bosno in Hercegovino mnogo storila, zlasti za komunikacijo, a navzlic temu je oficijelno hvalisanje ondotnih razmer povsem neosnovano. Turška uprava je bila slaba, a to, da je sedanja samo boljša od turške, to vender ne more biti končni smoter politike. Kdor se je temeljito seznanil z razmerami v okupiranih deželah, mora priznati, da bi se mogle ondu roditi v izvestnem slučaju velike nevarnosti.

A tudi gospodarske razmere v Bosni in Hercegovini niso tako ugodne, kakor jih predstavlja vlada. V proračunu pokrivajo sicer dohodki stroške, izpuščeni pa so stroški za vojno, in tudi dela, izvr-

šena od vojakov, niso ustavljena vanj. Bosna torej še vedno ni aktivna in še vedno mora Avstrija zaglagati jo s svojimi denarji. Najbolj čuten za prebivalstvo pa je absolutistični sistem uprave. Avstrija je sicer po mejnarodnih pogodbah dolžna uvesti neke vrste parlament in obljubila je to tudi slovesno, storila pa ni ničesar. Nasledek nekontrolirane uprave je splošno nezaupanje prebivalstva, ki je tem večje, ker so uradniki večinoma tujci, deloma nezmožni hrvatskega jezika, ker vlada protežira kjer le more Mohamedance, pravoslavne in katolike pa ovira in ker je v narodnem oziru nepravilna. Ne samo, da hrvaščini ali srbsčini skoro ni mesta v uradovanju, osmelila se je vlada celo prekrstiti narodno ime jezika ter ga imenuje bosanski jezik. Vrh tega pa uradništvo ne zasluži niti po kakovosti tiste hvale, s katero se obsipa, kar je povsod ondu, kjer cvete nepotizem. Tudi glavna naloga, katero je prevzela Avstrija, osvojivši si ti deželi, ureditev zemljiškega uprašanja, še ni rešena. Krščanski kmetovalec je še vedno tlačan; svojega sveta nima in še sedaj mora dajati lastniku zemlje desetino in mu robotati.

To so na kratko poglobitve pritožbe, katere je izrekel Eim na podlogi zanesljivih informacij. Vlada seveda ni molče slušala teh bridkih očitanih tembolj, ker ji mora biti na tem, da si Evropa ohrani dobro mnenje o nje upravi Bosne in Hercegovine. Mimo nekaterih drugih gospodov, ki so govorili proti Eimu po priliki tako, kakor slepec o barvah, oglasil se je tudi sam načelnik bosanski upravi, držav. finanč. minister Kallay. Uméje se samo po sebi, da je zavračal Eimove pritožbe, a to se mu je le slabo posrečilo, zlasti v podrobnostih, kajti to, kar je trdil češki delegat, podprto je bilo s fakti in dokazi jako dobro. Bolj srečen je bil Kallay v glavnih stvareh. Rekel je, da je dosti laglje ustvariti dobro upravo tam, kjer je sploh ni bilo, nego tam, kjer je bila slaba, kakor v Bosni. Razmere so se izboljšale in to očitno ter v vsakem oziru. Tudi prebivalstvo ni po sodbi Kallayjevi tako zelo nasprotno novim razmeram, kakor je trdil Eim.

LISTEK.

Cipar.

(Slika z ljubljanskega bārja. — Napisal Ahasverus V.)

Mzel veter tebe žene
Drobna ptičica od nas.
V. Orožen.

Poljedelci spravili so večinoma že svoje pridelke, tudi zadnja košnja je dogotovljena. Po travnikih vlačí se često pozno v jutro gosta megla. Poljske cvetlice ginevajo, le podlessek raste bohotno po strniščih, žal, da mu barva nekako turobno bleđi.

V temnih, oblačnih nočeh čuje se v zraku čudno, skrivnostno vršenje in šumenje, čujejo se iz pod neba zategnjeni brljgajoči in piskajoči glasovi. To so štokrlje, čaplje, divje gosi in race ter druge močvirne ptice, ki potujejo na topli jug prezimovat. V goste tolpe zbirale so se lastovke ter odletele v kraje, kjer ni zime, kjer solnce vedno jednako gorko sije. Marsikater čuden dvonogat, pernat tujec koraca zdaj po naših livadah in tratah, po strehah pa posedajo dolgorepe pastarice ter se pripravljajo na dolgo pot.

Gozd oblekel je čudne boje, saj jesen je tú. Seničji „fuj, fuj, cicifuj! kljun si muj!“ se veselo razlega po bukovji in drugem lésu, po vrtilih, logih in dobravah; neverice drzno skačejo z drevesa na

drevo; črne vrane in kavke se pa derejo letajoč hrupno nad stoletnimi, vitkoraslimi smrekami. Žir pada z mogočnih dóbav, divji kostanj pa stresa svoje veje. Z rumenimi, velimi listi ima veter največje veselje, suče jih in suče visoko v zraku, dokler ne položi svoje igrače v kako zeleno seč k večnemu spanju.

Čudno dirne tako opazovanje siromaka, saj njemu je pojem jeseni neločljivo združen z zimo, s slednjo pa si nista prijatelja, ker ta mu je čas bede, trpljenja, mraza, strahu, trepetu in groze...

Sv. Huberta in Dijane častilec pa pride z jesenjo najlepša, najljubša letna doba. A ta dva ne štejeta mej svoje častilce samo lovcev-strelcev, ki se jeseni veselí, imata tudi lovce, kojim drug način lova srcé ogreva. Evo ga ciparja!

Cipar — to je posebna specijaliteta lovca-tičarja in to specijaliteto si hočemo ogledati, posebno, ker bodo ravno v tekočem mesecu na prodaj ptice-cipe, nabrane skozi kljun na vrbjo šibico.

Cipe ločimo v štiri vrste:

1. veliko cipo, 2. malo cipo, 3. vodno cipo in 4. poljsko cipo.

Najbolj znana je pri nas mala cipa in o tej in o njenem lovu bodi govor.

Ona prebiva na severju Evrope in Azije po močvirnatem svetu, kjer se živi od komarjev, muh, mušic, pajkov, mravelj in enakih živalic. Dvakrat

na leto znese 4—7 majhnih rjavo-marogastih jajec v gnezdo, katero splete kaj priprosto iz korenin ali bilk ter je postavi pri tleh, najraje v kako bičje.

Mala cipa je skrajnčku podobna, samo manjša je od tega. Po hrbtu je zamazano sivo ali rjavozelenkasta, po trebuhu in grlu svetlejša, samo na praih ima pege. Šiljasti kljun je tenak in siv. Šibko, vitko truplo nosita dve tanki, gibčni, sivo-rdečkasti nožici, zadnji prst nosi dolg ostrogast kremplje. Lična ptica je, tudi petje njeno je prijetno, poje pa najraje kadar leta po zraku jednako skrajnčku.

Jeseni se cipe odpravijo v tropih na pot z daljnega severa proti gorkemu jugu, a le malo jih pride do cilja, ker jih tičarji že komaj pričakujejo. Pri nas so jih nekaj Krakovčani in Trnovčani natisočili in tisoče podavili, tudi Lahom in Francozom so zaželeni delikatesa, tako, da jih je vedno manj in manj. A nimajo samo v človeku sovražnika, tudi čveteronoge roparice jih v gnezdu zalezujejo, često pa tudi pomladne povodnji pokončajo skoraj ves zarod, kar se je moralo lansko leto dogoditi, ker se jih je v jeseni jako malo v naše kraje prikazalo.

Od cip dobil je i njihov tičar ime.

Krakovsko in Trnovsko predmestje je ciparjevo domovje, predmestje, kjer je jedino še doma nekojko romantike.

Pred jesenjo že izbere si cipar v mestnem

Mohamedanci so se sprijaznili z novimi odnošaji in Srbi in Hrvati so tudi zadovoljni. Kritičnega položaja se torej nikakor ni bati, ker so tudi razmere v sosednih državah takšne, da celó prebivalci onih želé seliti se v okupirani provinciji. To velja zlasti gledé Črne gore. Sicer pa je vlada pripravljena za vse. Kar se dostaje absolutizma v upravi, sodi Kallay, da prebivalstvo Bosne in Hercegovine še ni zrelo za parlamentarizem, da bi bil parlament za ti deželi to, kar vseučilišče v deželi, kjer ni ne srednjih ne ljudskih šol. Zato skuša vlada uvesti najprej manjše avtonomne zastope in tako vzgojiti prebivalstvo za ustavo. Tudi pritožbe, da ščuje vlada posamne konfesije drugo proti drugi, potem pritožbe o uradnikih in o upravi sploh zavračal je govornik, a le preveč splošno, ne upuščajoč se v podrobnosti.

Govorila sta tudi še delegata Dumba in Suess, ki sta na vse pretege hvalila bosansko upravo, ne da bi jo poznala. Vsa ta razprava je le ouverture k veliki bitki, ki se bo bila v javni seji.

Splošni utis že te diskusije je pa ta, da Avstrija še ni dosegla v okupiranih deželah svojega smotra. Žrtvovala in investirala je sicer velikanske svote, a navzlic temu nima nikake trdne zaslombe in si je morda nikdar ne bo pridobila. Jedino, kar bi moglo biti v korist Avstriji in Bosni, bi bila definitivna rešitev državnopravnega razmerja, to pa je tako delikatna, zajedno pa tako nevarna in težka stvar, da se je nihče lotiti ne upa.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. oktobra.

Viktor baron Hein

je predmet obširnim razpravam v vseh listih, ki so zložni v tem, da se je imenoval ta gospod za vodjo kranjske deželne vlade levičarjem na ljubav. Samo drž. poslanec za Lipnico Morré ni tega mnenja. Na volilskem shodu v Deutsch-Landsbergu je rekel, da je baron Hein privrženec „spravne“ politike, ki bo sicer oviral Slovence, pridobiti novih koncesij, a Nemcem tudi ne bo pomogel, da bi si pridobili v Kranjski tisto veljavo, katero so imeli prej, zlasti ne bo skrbel, da bi dobili večino v deželnem zboru in v občinskem svetu Ljubljanskem.

Delegaciji.

Proračunski odsek avstrijske delegacije sešel se je včeraj zadnjikrat, da reši še nekatere podrobnosti. Danes imela je biti javna seja avstrijske delegacije. Splošno se misli, da bodo razprave jako zanimive in tudi rezke, na vsak način pa bode avstrijska delegacija rešila svojo nalogo vsaj do konca prihodnjega tedna. Odseki ogerske delegacije so izdatno zaostali; vojaški odsek se še ni lotil rednih troškov in tudi o okupacijskem kreditu še ni bilo govora. Ogrske delegacije plenarne seje se bodo sicer že jutri začele, a vendar se ni nadejati, da bode izvršila vse opravke do 22. t. m. Čim bodo delegacijska posvetoovanja dognana, sklicala bo vlada takoj državni zbor, ker želí, da se proračun reši čim prej mogoče.

logu pripravne, dva prsta debele gladke količe, katerih rabi pri svojem imenitnem lovu 35—40. Treba je potem vsakemu kolu s svedrom po štiri luknje zavrtati, v katere se nasadijo na vsako stran kola po dve 1 m dolge, mazinec debele palice. V gorenjo stran vsake palice napravi po pet jednako merno oddaljenih poševnih zarez, kamor se limanice zatrjujejo. Koliko časa in truda je treba, predno si nareže cipar 700 do 1000 drobnih, ravnih, pripravnih in trpežnih, po 25—30 cm dolgih šibic, predno jih ošpiči in s pravo mero lima obmasti. In lim, ož kake preglavice dela ciparju! Zdaj je premehak, zdaj pretrd, zdaj se prehitro suši, zdaj se preveč vleče in ne prijema dobro in vse, vse mora dobro biti, če hoče tičar na polne „ravšeline“ in na dober lov upati. V zajčjo, mačjo ali druge zverjadi „kožo“ se limanice zavijejo, okoli te se pa priveže na leseno vreteno navito „réro“, t. j. 15—20 cm dolg, tenak motvôz, kamor se za to napravljene vrvice „vabljenki“ privezujejo. Dva „ravšeline“ mora imeti vsak tičar, to so mreže, kakoršne tudi ribiči rabijo, v katere se spravljajo vjete cipe, katerih gre po 100 in še več v jedno. Razločujejo se vabljenki na reri in oni v kletkah, a najboljši vabljenk je cipar sam, če ima dobro „cipnico“, t. j. svinčena, vinar velika, okrogla, tenka, votla in v sredi prevrtana ter na robu utisnjena, na vrstico privezana piščalka, s katero se dajo posnemati cipji glasovi. Dobra cipnica stane 50 kr., tudi 2 gld., in poznat je cipar, ki se je navlaš v Trst vozil cipnice kupavat.

(Dalje prih.)

Konferenca čeških poslancev.

Mladotchi vedli so se doslej jako rezervirano gledé konference vseh čeških poslancev iz Češke, Morave in Šleske, dobro vedoč, da bi bili na tej konferenci v manjšini in bi se morali udati združenim Staročehom. Zato se tudi niso izrekli gledé udeležbe, sedaj pa jim je poslal načelnik pripravljalnega odbora dr. Šrom pismeno zagotovilo, da se bo konferenca samo posvetovala radi sredstev in potov, ki bi omogočila skupno delovanje vseh čeških frakcij, da pa nikakor ne bo majorizirala mladotčeskich udeležencev. Vsed te oficijelne izjave določil je klub mladotčeskich poslancev štiri delegate za pripravljalni odbor.

Ogerska cerkvenopolitična kriza.

Cesar vzprejel je predvčerajšnjim ogerskega primasa Vaszaryja v avdijenciji, ki je trajala debelo uro. Že pred nekaj dnevi se je vedelo, da je cesar pozval primasa, da se posvetuje z njim o stanju cerkvenopolitičnih vprašanj, ki so postala zadnji čas tako pereča. Gledé krize v ministerstvu so utihnili glasovi; vlada je baje popolnoma jedina, kako ji je postopati, opustila pa je misel na nekatera rezka sredstva, s katerimi je hotela ukrotiti upor katolikov in sicer za to, ker vé, da zanje ni dobiti privoljenja krone. Primas Vaszary sklical bode konferencijo škofov, na kateri se bode končno dognalo nadaljnje postopanje. — Isti dan, kakor primas Vaszary, vzprejet je bil v avdijenciji tudi minister-ski predsednik grof Szapary.

Vnanje države.

Razmere v Srbiji.

Vladni listi pretli so državnemu svetu z razpuščenjem, če bo še nadalje razveljavljajal naredbe ministerstva kot protizakonite. Te grožnje niso naredile pričakovanega utisa, ravno narobe. Neodvisni listi povdarjajo, da so vsi člani državnega sveta dosmrtni člani, da torej ni moči premeniti sveta čisto nič. „Dnevni list“ pravi, da je konflikt mej državnim svetom in ministerstvom jako nevaren, ker utegne podkopati vso državno avtoriteto. Ves svet vidi, da je državna uprava razcepljena v dve stranki, ki pobijata druga drugo. Kaj takega se še ni primerilo nikdar v nobeni državi in tudi v Srbiji ne bo ostalo brez usodepolnih posledic.

Reforma belgijske ustave.

S toliko težavo in s tolikim trudom izposlovana reforma ustave splavala bo menda po vodi, vsaj splošno volilsko pravo se gotovo ne bo uvedlo. Napredna liberalca Jansson in Ferrou trudila sta se zastoj, da bi izposlovala občno volilsko pravico, klerikalci so se temu upirali in s pomočjo doktrinarnih liberalcev zavrgli dotične nasvete. Stvar je sedaj v parlamentu pokopana, nikakor pa ne v narodu. Vsi elementi, kateri se potezajo za splošno volilsko pravo, so skrajno razburjeni in ker so mej njimi tudi trdnovratni rudarji, bati se je resno za notranji mir te dežele. Republičanska stranka ima veliko zaslombo v masi naroda, simpatije za svobodne razmere v Francoski pa so isto tako velike kakor mržnja zoper klerikalno vlado.

Dopisi.

Z Dunaja, 15. okt. [Izv. dop.] Početek novega akademičnega šolskega leta dovel je zopet znatno število abiturientov slovenskih srednjih šol v našo stolico. Nad 20 „novih akademičnih meščanov“ šteje mala tukajšnja slovenska dijaška kolonija; dosti zanjo, a malo, veliko premalo za naš rod. Silni pritisek, kateri nasprotuje slovenskemu dijaštvu že na srednjih šolah, provzroča, da nimamo dosti posvetne inteligence in je tudi še nekoliko časa imeli ne bomo. Žalost obhaja vsakogar videčega, da kljub silnemu vzmoženju srednješolskega našega dijaštva število vsakoletnih odhodnikov, ki prihajajo na posvetne velike šole nikakor sorazmerno ne narašča. Bati bi se nam bilo bodočnosti, da nas ne navdaja jedini up, ki se vedno bolj in bolj uresničuje, da je namreč vsaj kvalifikacija malega števila akademikov naših izvrstna.

Ponosno konstatujemo danes, da se učni vspehi naše mladine vidno boljšajo in naša mladina tudi vtegne učiti se. Izpiti mladih pravnikov v juliskem in oktoberskem terminu t. l. pokazali so, da jim je resno proučevanje vedni smoter „Dunajskega življenja“ in da bi bila marsikatera pikra beseda, ki je pala v šolskem odseku I. slov. kat. shoda bolje ostala v žepu poročevalca o velikih šolah.

Splošni gujev nastal je med akademično mladino po objavljeni nje se tikajočih govorov. Zagovornika tam ni imela: obsodili so jo strankarsko na podlagi slabih informacij, potom publih a nezasluženih fraz.

Vsa mladina se je tedaj zložila; spoznala je, kje ima prijatelje in kje ne in to sijajno manifestovala v prvi zimski seji „Slovenije“.

V navzočnosti 76 članov in gostov se je z gromovitimi, vedno ponavljajočimi se živoklici

vsprejel soglasno predlog, da se imenuje narodni prvoboritelj gosp. Luka Svetec častnim članom društvenim.

Vsa seja imela je značaj složnega vznosa vsega dijaštva nasproti vsakoršnim težnjam razdružiti je. Izvrstna zabava, ki je vladala v družbi ves večer, kazala je vendar vsikdar, da si je naša mladina v svesti svojega položaja, pa tudi načel, ki so svoje dni vodila do ustanovitve „Slovenije“ in ki so se v prvem času njegovega delovanja naglašala sosebno s strani tedanjih članov prof. Šukljeja in dr. Iv. Tavčarja.

Slovenska mladina sledila bode vedno in vedno oni stranki, katera je za narodni napredek in katero danes zastopa kot glasilo „Slovenski Narod“.

Iz Ponikve prejeli smo sledeči dopis. Prosim sprejmite sledeči popravek: „Gledé na dopis iz Ponikve v Vašem listu ddo. 12. septembra oziraje se na 19. tisk. čl. sledeče popravite tako:

1. Ni res, da bi bil rekel, da je naše društvo materialno bolje preskrbljeno, nego nekatere čitalnice. Tedaj smo imeli komaj šele 37 gld. 53 kr. dohodkov in to ni Bog ve kaj.

2. Ni res, da hočem to ljudstvu v branje podati, kar se tiska sub auspiciis dr. Mahniča. Jaz ga sicer spoštujem in se z njegovimi načeli strinjam, toda jaz ne gledam na osebo, temveč jaz hočem ljudstvu podati to, kar se tiska na podlagi jedino vzveličalne sv. katoliške vere.

3. Ni res, da hočem, da ljudstvo postane to, kar je bilo pred 300 leti ali še prej. To je absurdno. Pred 300 leti ljudstvo še ni bralo — tedaj bi ne bil smel ustanoviti bralnega društva, temveč bi je bil moral odvrčati.

4. Ni res, da je naše društvo strankarsko. Temveč naše društvo je katoliško, delujoče v občini blagor naših župljanov.

Ponikva ob juž. železnici, dne 8. okt. 1892.

Alojzij Arzenšek,
kapelan na Ponikvi ob juž. želez.
in predsednik bralnega društva.

Mi smo ta popravek sprejeli, akopram nima zakonite oblike; pristaviti pa mu nimamo ničesar. Uredništvo.

Domače stvari.

— (Slovo narodnih društev od bivšega g. deželnega predsednika) Včeraj ob 11½ uri podala se je h gospodu baronu Winklerju kombinovana deputacija narodnih društev Ljubljanskib, da mu čestita na odlikovanju ter izreče zahvalo na vsi blagonaklonjenosti, izkazani narodnim društvom. Deputacijo, v kateri so bila zastopana društva „Matica Slovenska“, „Čitalnica“, „Dramatično društvo“, „Glasbena Matica“, „Sokol“, „Družba sv. Cirila in Metoda“, „Pisateljsko društvo“, pevski društvi „Slavec“ in „Ljubljana“ in klub slovenskih biciklistov, vodila sta gg. dr. Bleiweis-Trsteniški in župan Grasselli. Na nagovora obeh voditeljev odgovoril je odhajajoči g. deželni predsednik jako ljubeznjivo in vidno ganjen. Naglašal je, da mu bo bivanje v beli Ljubljani ostalo vedno v lepem spominu in da bo tudi v bodočnosti skrbno spremljal narodnih društev uspešno delovanje v prid in korist blagemu našemu slovenskemu narodu.

— (C. kr. in avtonomni uradi Ljubljanski) poslovihi so se včeraj oficijelno od g. deželnega predsednika barona Winklerja. Kakor čujemo, je gospod baron zlasti političnim uradnikom naglašal, da je bila njegova naloga, upeljati na Kranjskem strogo enakopravnost ter se je jako bitko izrazil o zadnjih strastnih napadih nemških glasil na njegovo osebo. Najbrže tega tudi deputaciji kranjske hranilnice ni prikril, ker sta bila gospoda dr. Supann in dr. pl. Schrey zapustivši sprejemno dvorano videti nekako „ešofirana“.

— (Osobne vesti.) Presvetli cesar podelil je posestniku gospodu Francu Lenčeku v Blanci pri Zidanem mostu za njegovo občekoristno delovanje zlasti za kmetijstvo zlati zaslužni križec s krono. — Gimnazijski učitelj g. dr. Lovro Požar dobil je naslov profesorja. — Pri c. kr. finančnem ravnatelstvu v Trstu imenovani so: računski asistent g. Anton Zucati računskim oficijalom, praktikanta g. Ivan Kukar in g. Anton Vinšek pa računskima asistentoma.

— (Slovensko gledališče.) Izredne okolnosti so prouzročile malo premembo repertoarja, vsled česar se je v soboto namesto operete predstavljala še iz lanske sezone znana veseloigra „Vragovi zapiski“. Ta igra ni pisana brez dubá, a ve-

seloigra pač ni, ker so le nekateri prizori komični, le nekatere situacije vzbujajo veselost in smeh, snov sama po sebi pa je jako resna, in do cela neverjetna in nemogoča. Vse zanimanje gledalčeve se koncentrirajo na osebo Samuela, pravega čarovnika, ki plete svojo spletko, dočim je ostalo osebje zelo pasivno. Samuela predstavlja gospod Borštnik in ga z znano svojo spretnostjo jako dobro pogodil. Takisto je pohvaliti tudi vse drugo osebje, imenoma gospo Borštnikovo, gospo Danilovo in gospo Slavčevu ter gg. Verovška, Danila in Sršena. Če dialog ni tekel tako gladko, kakor je smeti zahtevati, ni tega prestrogo soditi ker je upoštevati, da je bilo vso igro naučiti in uprizoriti v dveh dneh. Gledališče je bilo le srednje dobro obiskano; parternih sedežev je bilo mnogo praznih; kako tudi ne, ko drvé naši ljudje kar trumoma k nemškimi predstavam.

— (Ljubljanska čitalnica) je priredila včeraj svojim članom prvi družbinski večer. Da je bila misel, prirejati take večere, srečna, dokazal nam je mnogobrojni obisk. Kmalu po začetku pozdravil je družbeni predsednik dr. Bleiweis-Trsteniški navzoče ter v kratkem razložil namen takim večerom, katere namerava čitalnica vsakih 14 dni prirejati. Program sestavlja naj nalašč v to svrhu za vsak večer posebne imenovane četvorice rediteljev (dve gospici in dva gospoda). Razglaševal se ne bode, za udeležence naj bo iznenadenje. Včeraj je bilo dosta izrednega užitka. V prvi vrsti nam je omeniti krasnega samospeva gospice Vrhunčeve, katero je spremljal na glasovirju iz posebne prijaznosti gosp. Hoffmeister, dveh kvartetov slavnoznanec četvorice Brankice—Dečman—Lileg—Pavšek in mešanega kvarteta (gospici Mali in Vrhunec in gospoda Dečman in Pavšek). Po pevskih točkah zasvirala je vojaška godba prvi valček, majhen ples se je pričel ter trajal čez polnoč. V prostorih, prirejenih za restavracijo, bilo je pa živo občevanje in kljub lepim prostorom je bilo čuti šestokrat vzdih po „Narodnem domu“. — Če zabeležimo končno, da je bilo za jed in pijačo dobro skrbjeno, zadostili smo dolžnosti poročevalca.

— (Dr. Mahnič als Kunstkritiker) je naslov razpravi, katero je g. Fr. Selak priobčil v „Agrar Tagblattu“. To fino in duhovito pisano analizo Mahničevih umetniških in kritičnih nazorov priporočamo vsem čitateljem kar najtopleje, ker se mogó iz nje uveriti, kako absurdno misli in sodi Goriški filozof.

— (Iz c. kr. mestnega šolskega sveta.) O seji, katera je bila dne 1. septembra t. l., dobili smo sledeče poročilo: Zapisnikar poroča o stvaréh, katere so bile od zadnje seje sém rešene kurentnim pôtém. Več poročil o nadzorovanju tukajšnjih ljudskih šol z dotičnimi nasveti se vzame na znanje in odobri. Gledé neke prošnje za remuneriranje poučevanja preko števila dotičnih ur pojdi poročilo na c. kr. deželni šolski svet. Več prošenj tukajšnjih pomočnih učiteljev za novčeno podporo mej počitnicami priporoča se c. kr. deželnemu šolskemu svetu v ugodno rešitev. Prošnje nekaterih izprašanih otroških vrtaric za pripuščanje k praktikovanju na mestnih slovenskih otroških vrtcih v šolskem letu 1992/93 in pa razne prošnje za odobrenje izpustnic, rešijo se primerno po zakonitih določilih. Poročilo c. kr. okrajnega šolskega nadzornika, prof. Julija Wallnerja ob okrajni učiteljski konferenciji za nemške šole Ljubljanske vzame se na znanje in predloži z nasveti, izproženimi o tem povodu, c. kr. deželnemu šolskemu svetu v odobrenje. — Nadučitelji in voditeljci na mestni nemški dekliški šoli, gospodičini Alojziji Baurovi, izreče se za njeno marljivo in požrtvovalno pomnoževanje zbirke učil na imenovanu šoli pohvalno priznanje. Sklene se storiti potrebne korake, da bi veljale gledé prostega časa mej tednom za mestne ljudske šole Ljubljanske iste določbe, kakor za srednje šole. Gledé nadzorovanja nekega privatnega zavoda in pa slovenskega pouka na nemških šolah, izprositi je vnovič napotkov od c. kr. deželnega šolskega sveta. — Usojamo se izražati ponižno željo, da bi se nam taka poročila pošiljala nekoliko točneje in ne stoprav čez šest tednov.

— (Planinsko društvo.) Pri posveto- vanju radi ustanovitve slovenskega planinskega društva, ki se je vršilo v soboto 15. t. m. v gostilni „pri Zajcu“, izvolil se je komite, obstoječ iz 5 članov, ki bode vse potrebno ukrenil, da se tekom jednega meseca skliče občni zbor. Na čelu

temu komiteju je g. deželni inženir Hrasky. Želeti bi bilo prav iskreno, da bi se občinstvo zanimalo za to res važno društvo. Rekel je neki tujec: „Da ima druga dežela te naravne krasote, kakor naša domovina, obstojalo bi že stoletno planinsko društvo“. Kar smo zamudili, popravimo, ker sedaj še dalje odlašati s takim društvom, bi bilo pač greh.

— (Za četrto porotno zasedanje v Ljubljani,) ki se prične v ponedeljek dne 28. novembra, bili so danes izžrebani nastopni glavni porotniki gg.: Josip Čad, Fran Kraigher, Viktor Schiffer, Adolf Tönnies, Adolf Galle, Alfons baron Wurzbach, Peter Majer, Karol Sirk, Lukas Mlakar, Tome Franc, Anton Krejči, Jakob Burger, Anton Sternad, Viktor Hoffmann, Henrik Maurer, Josip Rode, Jakob Petrin, dr. Jos. Waldherr, Gregor Zamejc, Josip Rebek, Fran Škof, Viktor Schiffer, Josip Verbič, Fran Kovač, Josip Krisper, Ivan Godec, Ign. Eržen, Jakob Matjan, Josip Šušteršič, Fran Trček, Niko Lenček, Josip Jurca, Artur Mühleisen, Ivan Murnik, Alojzij Zorman, Ivan Kopac. Namestniki: Matija Perne, Anton Mah, Karol Vaniš, Matija Briski, Janez Ogorelec, Hugo Ihl, Josip Schuster, Janez Boltavzar, Zvonimir Zor.

— (Slovensko del. pevsko društvo „Slavec“) otvori z dnem 20. t. m. štirimesečno pevsko šolo. P. n. gg. pevci, kateri se žele naobraziti v petju, blagovole naj se zglasiti dne 17., 18. in 19. t. m. pri odboru na Sv. Jakopa trgu št. 11, I. nadstropje (na levo). Pouk v petji je brezplačen. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Učen župan.) Piše se nam: Županstvo v T. na Koroškem vprašalo je županstvo v P. (v političnem okraju Ljubljanskem), ni li tja pristojen črnovojnik X. — Županstvo v P. je odposlalo na Koroško doslovno sledeči odgovor: „Tukaj se pošilja s tem pristavkom nazaj, da ta oseba ne spada tu sem, ampak v P. pri nemškem Kamniku, to je Stein bei Mannsburg.“

— (Učiteljsko društvo za Kranjski šolski okraj) bode dne 20. t. m. slovesno odkrilo nagrobni spomenik prerano umrlemu društveniku, tovarišu g. Antonu Rozmanu. Ob tej priliki bode za rajnika sv. maša ob 8. uri v župnijski cerkvi v Stari Loki. Tovariši! Obiščimo še jedenkrat skupno v prav obilnem številu zemeljske ostanke prerano umrlega in pokažimo, da ga imamo in obranimo v trajnem spominu. Gg. pevce pa prav posebno prosimo, da pridejo v polnem številu. Po tem opravi- lu bode občni zbor našega društva ob 10. uri dopoldne v Škofji Loki z nastopnim vzporedom: 1. Nagovor predsednikov; 2. poročilo tajnikovo; 3. poročilo blagajnikovo in volitev 3 pregledovalcev računov; 4. določitev društvenine za leto 1892/93; 5. volitev 7 udov v društveno vodstvo; 6. slučajnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Preiskovanje kraških jam pri Ložu.) G. J. pl. Obereigner, gozdni ravnatelj kneza Schönbura-Waldenbura v Šneperku, obljubil je poljedelskemu ministerstvu preiskati odtok Obrha pri Ložu in nasvetovati, kako zaprečiti povodnji v Loški kotlini.

— (Gozdarska šola v Idriji.) Po naročilu poljedelskega ministerstva se je ustanovila v Idriji c. kr. gozdarska šola, kakoršne so v Hallu na Tirolskem in v Gusswerku na Štajerskem. Šola se je odprla dne 1. oktobra.

— (Novo posojilnico) snujejo v Novem mestu in sicer so se potrebnih priprav lotili go spodje: notar dr. Poznik, ravnatelj R. Dolenc in učitelj A. Lapajne. Nova posojilnica, ustanovljena z neomejenim poroštvo, ima na Dolenjskem gotovo lepo prihodnost.

— (Nesreči) Kamnolomec Anton Črvan iz Muhaberja na Dolenjskem ponesrečil je pri stre- ljanji kamnja tako, da je umrl dva dni pozneje. Bil je star 26 let. — V Potočarski vasi padel je 18 letni Fr. Pajk ponoči s svojega ležišča tako nesrečno, da je bil v par minutah mrtev.

— (Griža in legar.) V Vižmarjih in v Št. Vidu nad Ljubljano in v Jasovniku v Motniški občini razširja se griža epidemično. V Stranah in v Razdrtem v Postojnskem okraju pa se je pokazal legar, ali vročinska bolezen.

— (Laška vina) uplivajo slabo na ceno novega vina. Tudi z Goriškega in iz Vipavske doline se čujejo pritožbe, da ni kupcev videti, kakor druga leta. Vipavska vina se bodo prodajala po 13 do 16 gld. hektoliter, kakor sodijo zdaj. Za nekatere kraje pa se običajno vinske cene postavijo še le o sv. Martinu. Kar se zdaj prodaja, je le na slepo

srečo. Ker se z laškimi vini slepari na razne načine, začela so oblastva paziti bolj strogo na uvažanje teh vin.

— (Celjski nemškutarji,) dobivši brzojavno naznanilo o odstopu gospoda barona Winklerja, bili so tako veseli, da so brzojavko dali tiskati na posebne lističe in je razširjali po mestu. Kakšne gorostasne nadeje morajo ti možje gojiti gledé barona Heina!

— (Karakteristično.) V Mariboru otvoril se je letos poseben tečaj za izobrazbo meščanskih učiteljev. Vpisalo se je 55 slušateljev; največ slovenskih učiteljev; tudi profesorji so večinoma Slovenci, vendar se predavajo vsi predmeti zgol v vzve- ličevalni nemščini, da, slovenski jezik niti učni predmet ni, — čemu neki, saj so Slovenci po- trpežljivi!

— (Goriška ljudska posojilnica) imela je v zadnjem četrtletju 73.459 gld. denarnega pro- meta. Promet je sicer za spoznanje večji od lani, vendar še veliko premajhen. Živo se kaže tudi tu potreba zveze vseh posojilnic na Slovenskem, da bi močnejše pomogle in priskočile na pomoč šibkejšim. Le z združenimi močmi dosegli bomo samostal- nost in neodvisnost od tujega kapitala tudi na tem jako važnem polju narodnega gospodarstva.

— (Goriško trgovsko društvo) pomno- žilo je svoj odbor za 10 članov, ki so vsi veljavni možje, in določili so se tudi možje za društveno načelnštvo in nadzorstvo. Treba samo, da vsi iz- voljenci tudi prevzamejo to važno nalogo. Zanima- nje za društvo je v vseh krogih jako živo.

— (Kako se spoštuje slovenski jezik na postajah ces. kr. državne železnice.) Pred nekaj tedni je na postaji sv. Andreja v Trstu neki gospod zahteval v slovenščini, naj se mu odpre kupé, v kojem se ne sme kaditi. Dotični konduktar zavrne potovalca z besedami: „Dös versteh i nót“ ter mu zaničljivo obrne hrbet. Še le potem, ko je omenjeni gospod energično ponovil zahtevo v nem- ščini, zljubilo se je ošabnemu konduktarju, da je otvoril zahtevani predelek. Tako postopajo ponekod služabniki ces. kr. državne železnice na slovenski zemlji proti potovalcem slovenske narodnosti. Do- tični potovalec pritožil se je na pristojno mesto ter dobil tudi zadoščenje, a značilno je, da so taki do- godki sploh še mogoči na slovenskih tleh.

— („Tržaško podporno in bralno društvo“) preložilo je veselico z igro, petjem in tamburanjem, ki je imela biti včeraj pri sv. Ivanu, na nedeljo dne 23. t. m. Veselica se bode vršila v dvorani Mallyjevi.

— (Nulla dies sine linea.) Iz Pazina se nam piše. Po tem izreku se kaj vestno ravna naš vitez Schwarz. Ni še potihnil glas Lindarske vese- lice od 28. avgusta, ko se sedaj hoče spraviti v soglasje s panslavistično demonstracijo, že se hoče naš dobri vitez poslaviti z dvema novima junaškima činoma, da si pomnoži v italijanskem taboru svoje že pridobljene lovor-vence. 30. septembra je bila seja okrajnega šolskega sveta; na tej zahteval je vitez Schwarz, da se odpravijo vse pomočne šole, na kojih poučujejo duhovniki. Ako se bo to zgo- dilo, kar bi bilo pri naših sedanjih razmerah kaj lahko, ostala bo večina za šolo sposobnih otrok hrvaške narodnosti radi pomanjkanja svetских učiteljev brez nauka; s tem pa bi se Italijanom, koji so proti vsaki naobrazbi priprostega Hrvata, najbolj postreglo. Dne 5. t. m. slavili so mej strašnim upitjem celo noč v italijanskem kazinu „festa bacchanalia“. Kričalo se je „evviva Italia“, „evviva Garibaldi“. Karakteristično je, da se je to zgodilo v prisotnosti c. kr. političnih uradnikov — grofov. Niso li to prečudne stvari! Hrvatom zabranjeno je izražati čuvstvo udanosti napram svojemu preuzvi- šeuemu vladarju, a Italijani smejo javno častiti svo- jega Garibaldija! Ako še zabeležimo, da je vitez Schwarz z nekojimi uradniki prestopil iz patrijotič- nega društva „Austria“ v italijanski kazino z na- menom, da bi prvo društvo propadlo, a drugo do- bilo, če ne gratis, vsaj za malo ceno njega pohištvo, povedali smo najglavnejša sedanja dela — slavnega in tolikokrat že omenjenega viteza.

— (Sodna preiskava) pričela se je v Pazinu zaradi izgrediv, ki so se vršili povodom veselice v Lindaru. Znano je, kako surovo se je obnašala takrat lahonska druhal in napadala slo- vanske izletnike na javni ulici. Take stvari se v ustavno urejeni državi vendar ne smejo dogajati, zatorej se uadejamo, da divjake doleti zaslužena kazen.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 16. oktobra. Odsek ogrske delegacije za vnanje reči vzprejel poročilo dra. Falka, s katerim se izreka grofu Kalno-kyju priznanje in zaupanje za dosedanje vodstvo vnanje politike.

Budimpešta 16. oktobra. Od včeraj do danes zvečer obolelo za kolero 23 oseb, umrlo 10; v Szegedinu jeden slučaj kolere.

Budimpešta 17. oktobra. V seji avstrijske delegacije sporočil predsednik cesarjevo zahvalo za čestitke o godu. Na dnevnem redu proračun ministerstva vnanjih rečij. Eim izjavil, da češki narod ne zmatra državne zborna pravim zastopom in da ne priznava dualizma. Nenemški narodi avstrijski dvomijo, da bi bila trojna zveza koristna. Govornik poudarja globoko nezaupnost češkega naroda do zveze z Nemčijo, sovraštva ne čuti, hoče pa, da ostane Nemčija inozemstvo. Čehi se ne odpovedo simpatijam do slovanskih narodov, zlasti do Rusov, znajo pa združevati slovansko zavest z dolžnostmi proti monarhiji. Minister vnanjih rečij nima proste roke, upliv zveze z Nemčijo pa je na notranjo našo politiko poguben.

Atene 17. oktobra. Vsled vedenja rumunske vlade glede afere Zappske, ustavila je grška vlada diplomatično občevarje z Rumunsko. Grški poslanik v Bukureštu dobil predvčerajšnjim nalog odpotovati. Tudi konzularski funkcionarji so odpotovali, izročivši varstvo grških podanikov ruskim zastopnikom.

Razne vesti.

* (Kovanje novega denarja.) V glavni penznicni na Dunaji je 25 strojev za kovanje denarja. Za izdelavanje novega denarja rabilo se bode noč in dan 19 teh strojev. V desetih urah izdela se na enem takem stroji 15.000 komadov zlatih novcev, drugih pa 25.000 do 30.000. Pri zlatih no cih je delo bolj zamudno, ker je treba večje paznosti. Število delavcev v glavni penznicni pomnožili bodo od 140 na 250.

* (Amazonke v Gradci.) V kratkem došel bode v Gradec oddelek Dahomejskih amazonk, katerih šteje kralj Dahomejski, kakor znano, 5000. Pod poveljništvom četovodnice Gumme predstavljale bodo vojaške igre, katere spremljujejo s plesom in petjem.

* (Potres.) V petek zjutraj okoli šeste ure bil je precej znaten potres v Krakovu. Čuti ti je bilo 5 do 6 sunkov, ki so imeli smer od jugo zahoda proti severo izhodu. Tudi v Bukureštu čutili so isti dan okoli 7 ure zjutraj hud podzemeljski sunek, ki je trajal kakih 20 sekund.

Listnica uredništva.

Gospod Pavel baron Unterrichter v Ljutomeru: Vi nas pozivljate, da naj Vam z vračajočo se pošto naznamo dopisnika iz Ljutomera v šte. 233 našega lista. — Oprostite, da ne moremo ustreči tej Vaši skromni zahtevi.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Premovano l. 1891.
s častno diplomom c. in kr. trgovinskega ministerstva.
Prirodna
Studenčna sol iz Marijanskih kopeli
(v praških in kristalizovano).
Dobljena iz najbogatejšega zdravilnega vreleca v Marijanskih kopelih, iz Ferdinandovega vreleca, po izhlapienju brez drugih primesi, in ima po analizi prof. dr. Ernesta Ludwiga v sebi najuplívnejše tvarine slavnega tega zdravilnega vreleca ter upliva njemu analogno: lahko čistilno, kiseline uničuje, ugodno na prebavne organe itd.
Pristno samo v flakonih ali v praških v kartonih, na katerih je natisnjena varnostna znamka. (73—25)

Pastile iz Marijanskih kopeli
narejene iz naravne vrelečne soli iz Marijanskih kopeli — v originalnih škatljicah. Dobiva se v trgovinah z mineralnimi vodami, dišavami in v lekarnah.
Salz-Sud-Werk Marienbad (Böhmen).

Loterijsne srečke 15. oktobra.

V Trstu: 62, 59, 1, 5, 39.
V Linci: 36, 48, 82, 90, 54.

Tuji:

16. oktobra.

Pri Mattei: Fabiani, Raunegger, Wary, Wagner, Rober, Stähle, Schwarz z Dunaja. — Windhopp iz Brna. — Schildchowsky iz Prage.

Pri Stenu: Dr. Vodička, dr. pl. Mojsisovič, Wolny, Hofenreif z Dunaja. — Domladis iz Ilirske Bistrice. — Wertheimer iz Zidanega mostu. — Visman iz Idrije. — Brust iz Prage.

Pri južnem kolodvoru: Omersa iz Beljaka. — Pl. Battutig iz Gradača.

Pri bavarskem dvoru: Somer iz Beljaka. — Lakner iz Maribora. — Zakrajšek, Oblak, Šneider, Tučič iz Ljubljane.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. okt.	7. zjutraj	729.7 mm.	14.4° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	729.7 mm.	18.2° C	sl. jug.	obl.	
	9. zvečer	730.6 mm.	13.3° C	sl. zah.	d. jas.	
16. okt.	7. zjutraj	731.4 mm.	8.8° C	sl. vzh.	d. jas.	5.90 mm.
	2. popol.	730.5 mm.	16.0° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	730.7 mm.	11.8° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 15.3° in 12.2°, za 3.8° in 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 17. oktobra t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	96.75	—	96.75
Srebrna renta	96.55	—	96.55
Zlata renta	115.25	—	115.05
5% marcna renta	100.35	—	100.30
Akcije narodne banke	989. —	—	986. —
Kreditne akcije	313.50	—	312.40
London	119.60	—	119.55
Srebro	—	—	—
Napol.	9.51	—	9.51 1/2
C. kr. cekini	5.68	—	5.68
Nemške marke	58.70	—	58.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	186	25
Ogerska zlata renta 4%	112	65	65
Ogerska papirna renta 5%	100	45	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	190	50
Rudolfove srečke	10	23	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	—	—

Pisar

z lepo in bitro pisavo išče se takoj za privatno pisarenje v Ljubljani, eventualno tudi le za popoldne. — Ponudbe pod napisom „Pisar št. 33“ na upravnishvo „Slovenskega Naroda“. (1159—1)

Mnogo denarja

priluzi si lahko vsakdo z malo glavnico (od gld. 400—navzgor) na Dunajski borzi Vestno navodilo daje verodostojen strokovnjak (kristijan). Znatni uspehi dokazljivi. Vprašanja, na katera se daje frankovan odgovor, odpravlja pod šifro „A. 3647“ Rudolf Mosse na Dunaji. (1082—7)

COGNAC
star, pristen, Naravnost iz Cognac-a (Francosko). Zdravniki ga priporočujejo kot sredstvo, ki posebno krepeča slabotne, bolne in prebolele. Mala steklenica 2/10 litra 1 gld. 75 kr.; velika steklenica 4/10 litra 3 gld.
Piccoli-jeva lekarna
„Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.
Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—10)

Ustanovljeno leta 1863.
Svetovnoznane (1158—1)
so samoizdelane, nagrajene
ročne harmonike
Ivana N. Trimmel-ja
na Dunaji, VII/3, Kaiserstrasse Nr. 74.
Velika zaloga
vseh glasbil
goslij, elter, pišcal, okarin, ustnih harmonik, ptičjih orglij itd. itd., švicarskih ocelnih orglij, ki igrajo same od sebe in so nedosežne gledé glasu, glasbeni albumi, kukala itd. itd. Knjiga z uzorci zastojn in franko.

KARL TILL
Ljubljana, Špitalske ulice 10.
Potezna peresa, tuš, plovec, svinčniki, varovavec za svinčnike, naprave za špičenje svinčnikov, papir za pisma, bronove barve, bronov prašek, usnje in jermeni za knjige, karmimova tinta, papir od lepenke, kemična tinta, kineški tuš, kompendije, zavitki, krivuljna črtala, trikotji, poštevank, gladila, barvne skrinjice, barvni klinčki, peresnice, držala za peresa, peresni nožki, peresni tuli, molitveniki, zlatoškoljke in srebroškoljke, zlata in srebrna tinta, pisala, naprave za špičenje pisal, zeleni volk tekoč. II. (6)

Plzensko zimsko pivo.

Usojamo se naznaniti, da se začne razpošiljatev našega

zimskega piva

dné 17. oktobra t. l.

V Plznu, meseca oktobra 1892. l.

Meščanska pivovarna v Plznu

ustanovljena l. 1842.

Glavna zaloga: F. SCHEDIWEY, Gradec, Annenstrasse 19.